

УДК 316.324.8:004

ЕКОСИСТЕМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ У ЦИФРОВОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Горішня К.О.

Науковий керівник – канд. філос. наук, доц. Тіхонова Л.А.
Харківський національний університет радіоелектроніки, каф. філософії,
м. Харків, Україна
e-mail: kateryna.horishnia@nure.ua

The article is devoted to issues of development within the information society of latest schemes of regulation of socio-economic processes and creation of an ecosystem of public administration. It is proven that the main condition for the sustainable development of such ecosystems is to increase the efficiency of the state social and economic policy. In order to achieve this goal, the state accumulates information about citizens and organizations, certain groups and integration projects in single digital sources. This process is carried out by those organizational management structures that have the authority to develop new ways of interaction between citizens of private structures and state bodies.

Прискорений розвиток цифрового суспільства стимулює формування нових схем регулювання соціально-економічних процесів. Структури державного управління поступово накопичують компетенції щодо застосування цифрових технологій. Первинна ідея забезпечення швидкого зростання суспільного добробуту за рахунок оптимізації виробництва на засадах використання аналізу даних економічної статистики була сформульована ще у ХІХ ст. У наш час ці ідеї покладені в основу формування новітніх екосистем державного управління тих країн, що впевнено переходять до технологічного устрою цифрового суспільства. Зрозуміло, що головною умовою сталого розвитку таких екосистем є підвищення ефективності державної соціально-економічної політики.

Для того, щоб досягти цієї мети, держава накопичує у єдиних цифрових джерелах відомості про громадян та організації, певні групи та інтеграційні проекти. Здійснюють цей процес ті організаційні структури управління, що мають повноваження щодо розробки нових способів взаємодії громадян, приватних структур та державних органів. Технологічні зміни, притаманні цифровому суспільству, призводять до суттєвих трансформацій механізмів управління. Цифрової форми набувають не тільки національні валюти, а й державні послуги. Усе більший обсяг суспільних благ та матеріальних цінностей номінуються як цифрові активи.

Уперше цифрові інновації для покращення соціальної політики були широко застосовані у процесі відновлення економіки США після рецесії 2008 року [1]. Метою таких дій була підтримка на певному рівні зайнятості населення, доходів громадян і збереження платоспроможного попиту.

Інформаційні технології у такій ситуації допомогли оптимально спланувати бюджет і здійснити цільове витрачення коштів як у багатьох галузях економіки, так і у соціальній сфері. Такий досвід швидко став поширюватися у багатьох країнах Європи. Практичне втілення екосистемного підходу сприяє зникненню меж між урядовими агенціями і корпоративними структурами. А також сприяє більш активній взаємодії з громадянами.

Цифрові технологічні зміни, що відбуваються у сучасному суспільстві, відкривають можливості створення суверенних і транскордонних екосистем державного управління. Головними параметрами таких систем є ступінь та глибина охоплення суспільства цифровою ідентифікацією. Під соціальними благами може розумітися як надання грошової допомоги та і надання послуг, що формуються на базі державної інфраструктури. Країни, що вважають себе центрами цифрової трансформації, засновують свою соціально-економічну політику на таких же домінантах, які вони реалізували і у минулому. На наш погляд, це свідчить про наступність цілей їх цифрових стратегій.

Зміни та суттєві скорочення соціальних гарантій на межі XX – XXI ст. призвели до певних змін у концепції загального добробуту країн Європи. Поряд з соціальними послугами державні структури почали запроваджувати цифрові рішення, що мотивують населення до збереження навколишнього середовища через економні режими споживання енергетичних ресурсів [2].

Певним викликом екосистемам державного управління є поглиблення соціальної нерівності. Цифрове суспільство не може виключити цей фактор і навіть не завжди може на нього впливати. Закріплення за державними структурами контролю за використанням цифрових даних може призвести навіть до інформаційної асиметрії та деформації соціальних інститутів. Отже, основною перевагою екосистеми державного управління є набуття певного балансу поінформованості сторін соціально-економічної взаємодії для з'ясування позицій та інтересів як умови для можливості укладання нового суспільного договору.

Список використаних джерел:

1. Vargo S.L., Lusch R.F. “Service-dominant Logic 2025.” *International Journal of Research in Marketing*, 2017, no. 34 (1), pp. 46 – 67. Available at: <https://doi.org/10.1016/j.ijresmar.2016.11.001>
2. Wautelet Y. A Model-Driven IT Governance Process based on the Strategic Impact Evaluation of Services. *Journal of Systems and Software*, 2019, vol. 149, pp. 462 – 475. Available at: <https://doi.org/10.1016/j.jss.2018.12.024>